

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt - kr.
Félévre 5
Negyedévre 2 50
Egy hóra 1
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többzór
hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel.

Összehasonlítás.

Irta: **Kossuth Ferencz.**

Jó, ha néha fölemeljük fejünket és kinézünk a külvilágba abból a katlanból, a melyet a Kárpátok vesznek körül és a melynek feneké a mi édes hazánk, melyet szeretünk és szeretnünk is kell, mert ez termi a fát, a melyből bölcsőnket és koporsónkat csinálják.

Mégis jó, ha néha kinézünk a nagyvilágba; mert másképp könnyen odafajulhat hazafiságunk, hogy eljutunk arra a pontra, ahová egy laptársunk e napokban jutott, a mely oly boldogságosnak találta állapotunkat, hogy a 67-es alkotást egy érinthetetlen mesterműnek tekintti, melyen javítani vakmerő badarság lenne s azt eltörölni (mint a hogy a mi pártunk akarja) a summum bonum ellen elkövetett bűn.

Ha oly bámulatos tökélynek örvend a mi állami szervezetünk, hogy ezt egy nebánsvirágnak kell tekinteni, akkor talán csak van valami boldogító hatása ennek nemzetünkre is?

De ha van, miben van? Talán haladunk a közjogok, a közszabadság, az önálló államiság terén? Korántsem haladunk: sőt ezen a téren folyvást hátrafelé megyünk.

Talán haladunk a vagyonosodás terén? Nehezen merné ezt állítani a legelfogultabb 67-es is.

Lássuk csak egy kissé, hogy más

nemzetek mit csinálnak, minő helyzetben vannak? Nézzünk ki a mi lézünkünkől, de úgy, hogy lássunk és ne úgy, hogy előre is bekössük szemünket.

Franciaországot hozom fel mint példát, mert most arra járok; egyéb-iránt ugyis jó példa ez.

Franciaország független: annak nincsenek közös-ügyei szomszédjával, melylyel nincs jó viszonyban. Mit mondana a legeggyűbb francia ahhoz, ha valami francia bölcse kitalálá azt, hogy például Németországgal legyen Franciaország bizonyos közös-ügyek révén összecsalolva? Igaz, hogy ott nincs sem pragmatica sanctio, sem 1723-iki törvény, sem 1867-iki törvény, mely az 1723-iki-ből olyant magyarázzon ki, a mi felett e törvény megalkotói csodálkoztak volna legjobban.

Franciaország úgy intézheti politikai és közgazdasági ügyeit, a hogy neki tetszik. Mit mondana a legeggyűbb francia ahhoz, ha Franciaország kénytelen lenne mindenben azt tenni, a mit Németország akar.

Franciaországnak van francia hadserege. Vajjon mit mondana a legeggyűbb francia ahhoz, ha hadseregének porosz zászlót adnának és legénységgel németül beszélnének mindenütt, mint nálunk a miénk, mintha egy meghódított, vagy idegen hadsereg által megszállt tartomány lennénk?

Franciaországnak van nemzeti

bankja. Mit mondana a legeggyűbb francia, ha a francia nemzeti-bank Berlinben lenne?

Franciaországnak van önálló vámterülete, melyen megvédi mind azt, a mit gyarapítani akar. Mit mondana a legeggyűbb francia, ha vám- és kereskedelmi szerződését úgy kellene kötni Franciaországnak, hogy a porosz ipart támogassa s a magáét tőkre tegye, mezőgazdasága elöl pedig elzárja az egész világot?

De hát mindez örütségnek látszanék Franciaországban, pedig bölcsesség hírében áll nálunk. A különbség abban van, hogy Franciaország állam, mi pedig gyarmat vagyunk; Franciaország független, mi pedig függők vagyunk; tehát ott boldonság, a mi nálunk bölcsesség.

Pedig Franciaországban is uralkodott egy jó századig az angol; de ki-verték; mi ellenben akkor ültettük legjobban a nyakunkra az idegent, mikor már haldoklott.

Eltekintve az állami függetlenség politikai és szellemi előnyeitől, nézzük, hogy a mai földhöz ragadt korszakban, Franciaország független helyzete miképp fizeti ki magát.

A magánvagyonot Franciaországban a következő összegekre becsülték:

1876-80-ik években	188.000 millió frank
1885-87-ik	203,868
1898-ban	212.800

Leányfej.

Irta: **Bródy Sándor.**

A „Debreczen” tárczája.

I.

Találkoztam Ágnessel. Azzal az Ágnessel, akivel megszöktünk. De nem mentünk tovább a pályaudvarnál. Ő tizenhét éves volt, én husz. Ott megállapítottuk közösen, hogy megse szeretjük egymást igazán, hát visszajöttünk a lóvasuton. Én fiakkoron akartam, de ő nemtelen dolognak tartotta a rejtőzést. Csak hazajövet bucsuzóra a kapu alatt csókolhattam meg a tiszta homlokát, melyre már akkor se volt frou-frou fésűlve, pedig még mindenki viselte. És egy négyemeletes ház szédítő magasságu lépcsőházában volt vége a szerelmi idillnek, mely olyan erőszakosan verődött föl, mint a főváros kövezetén akármily kicsiny, földes helyen a sárga virág, amit pampukának hívják a gyermekek. A nagyvárosok tavaszi virága, mely ma meg duzzasztja sárga virágu szirmait, holnap már egy csomó kerek pehely, a szél játékszere. Nincs többé csak az üres kocsiánya.

Sietve elváltunk, — gyorsan bucsuzkodtunk:

— Lássuk csak, vizsgáljuk meg, szeretjük-e egymást igazán? Oh, Istenem, ha már vizsgálóknunk kell!

Igenlőleg bólintott bájos fejével.

— Bizony, ha már vizsgálódnunk kell? —

Talán jobb is volna . . .

— Jobb. És tudja mit, ne találkozzunk többé soha!

— Ne; soha többé!

És találkoztunk mégis! Természetesen jó sokára. Akkor, mikor újra elárasztotta a várost a sárga virág. A kövek, az aszfalt közzül duzzadtak ki a mohó, sárga fejei. Frissek és vidámak május lanyha esőjétől, mely nap-szállta óta egyre permetezett, és estét csinált az alkonyatból. Csak a tömegeket lehetett látni, és egy-egy arcot a gázlámpák alatt. — Ezeket néztem.

Női és férfifejek közel egymáshoz. Szerető, vagy úgy lehet hitves pár arcát, melyek maguk is világítottak a rajtuk szétáradó belső mosolygástól. A szerelem ezerszínű sugarából volt rajtuk össze szöve ez a fény. — Ujan-kelt, újra éledt illúziókból s szikrázó szenvedélyes ígéretekéből, elfojtott érzések villogásából lopott fényből, nehéz diadalok sápadtságából . . .

Csak néztem, néztem ezeket a mosolyokat, melyekben az ember minden édes, gyönyörteljes titka, életének cselje a földön való minden cselekedetének magyarázata benne van. Szerelem nélkül s irigység nélkül néztem a szerelem e foszforeszkálását, melyet megtaláltam a magányos szűzies női fejeken is, ha bágyadtanban, titokzatosabban is, bimbóban

csupán. És megreszegedve tőlük, szinte megrendültem a mikor az utcai lámpás fénye, alig két lépésnyire tőlem, megvilágította az Ágnes arcát, láttam az egyedül, mely hideg és tiszta maradt a szer-lem forró leheletétől. — Semmi titok, semmi ígélet, semmi erdek a hamvas, fehér arcban, a malakit színű szemekben, melyek minden megütődés, valamely jó vagy rossz érzés visszatükrözése nélkül simulak arczomba. Eltek, csillogtak, mélyek és bűvösek valának — de csak maguknak.

Meg sem szólítom, ha fejének egy könnyed bilentésével nem köszönt előre. Mosolygott egy kicsit és azt mondta, hogy örül, mert találkozott végre velem. Öt év után.

— Hát megismert?

— Meg-e hiszen mi megszöktünk együtt.

— Csakugyan? Én nem hittem magamnak, úgy véltem mindig, mese volt, álom volt, nem volt igaz.

Szemének egy hunyorgásával köszönte meg ezt a kis lovagias hazugságot és — valószínűleg hálából — megengedte, hogy hazakísérjem. Bemutatott garde des damesjának családi örökségben rámaradt nevelőjének, ki-nek minden öltözet darabja mintha az ószerről került volna. Még sem restelt vele itt a belső városban bolyongani, sőt karjába kapaszkodott s a míg velem beszélt, közben-közben magyarázta annak társalgásunk egy-egy mondatát:

A köztalpon husz év alatt tehát 24.800 millió frankkal növekedt és így átlag 67 százalékkal évenként.

Furcsán néznék ki, ha ezzel hasonlítanók össze hazánk állapotát; ott évenkénti gyarapodás, nálunk évenkénti szegényedés.

Talán a mi fajunk a francziához képest elcsatnyult faj; éhletetlen és értelmetlen faj? — Dehogya; ki sokat járt a külföldön: az bámulja a magyar nép értelmességét és nemes tulajdonságait.

Akkor hát vagy valami ördögösség van hanyatlásunkban, vagy az a közjogi állapot, a melyben vagyunk, még sem a legjobb és legelőkeltebb a világon, mint ezt egy lapársunk a napokban nagy önérzettel hirdette.

Debreczen, július 31.

**Szell Kálmán és az igazi szabad-
elvűek.** A magát még mindig szabadelvűnek nevező kormány magatartása a romániai kivándorlók ügyében felnyitotta mindazok szeméit, a kik még eddig kétségben voltak nemzeti és néppárti elemekkel egybeolvadt Szell-kormány szabadelvűségének miben állása felől. Éles tamadások keletkeznek a szédelgő Szell-kormány ellen épen saját táborából, melyről elég méltán azt hittük idáig s Szell Kálmán maga is abban a meggyőződésben volt, hogy az a mameluk-többség bármire kész engedelmessé szolgálja a mindenkori kormányt.

A «Nagyvaradi Napló» áll előttünk, az igazi szabadelvűek ez a kitűnően szerkesztett napi közlönye. Ebből a kormánypárti ujságból vesszük át a főszerkesztő, dr. D é s i Geza cikkének következő részeit. A cikk «nyílt levél Szell Kálmán»-hoz s többek közt eképen apostrofolja ő kigyelmét:

Még az ön szövetségese, Lueger sem követelt el ily merényletet; mit ő tett az ugyan embertelenség volt, de nem volt törvénytelen, legalább formailag nem volt jogtalan. És ha a Bécsből visszautazott százhetven zsidónak további állomásra szóló jegye van, úgy Lueger

bizonyára akadálytalanul tovább engedte volna utazni.

Kegyelmes ur, ön lefőzte Lueger, emlélem ráhamar megemlekezik a bécsi antiszemita párt az ön érdemeiről s megkoszorúzzák az a koszorúval, amelyet a zsidó Heinenak szántak, de amelyet viaszparancsoltak Lueger és derék zinkossai.

— Vagy pedig: Kegyelmes ur Ön rossz kormányos! Menjen, a míg le nem dobjuk helyéről! Ha jót nem tud elérni, tegye meg azt az egy jót, hogy adja át helyét alkalkalmasabb magyarnak! Menjen, meojen, hallassa végre bucsu szavát.

Vagy még egyet tehet, mentse meg a szabadelvűségnek, mint eszmei aranyának becsületét!

Mondja ki nyíltan, hogy ön nem szabad elvű!

Igy legalább összhangot teremtené elvei és ténvei között.

S nem szégyenitene meg bennünket, kik szabadelvűek vagyunk!

És leszünk szabadelvűek. Ön ellen és ön nélkül, mert önnel nem lehet.

Ön nagyobb csapás reánk, mint a reakció minden atka együttveve.

— Nem mi mondjuk ezeket, de Szell Kálmán «szabadelvű» tabarából hangzik fel ez az igaz hang. Ülvözöjünk a bátor szókimondó cikkiről s az ellentáborban ugyan, de az igazságot harcoló, nagybecsült lapársunkat.

A kínai események.

Ha igaznak bizonyul a mit ma egy new-yorki távirat jelent, akkor Li-Hung-Csang szánalmas szerepéről végleg leest az alarcz. A kínai kormány ugyanis őt nevezte ki a császári csapatok főparancsnokává és megbizta őt azoknak az idegen csapatok ellen való vezetésével.

Ezért huzódzott ez az ur oly sokáig Sanghaiban, hogy minél sikeresebben buzhassa orruknál fogva az eurpai hatalmakat.

Ujabb táviratok a következők:

London, jul. 30.

A Reuter ügynökség jelenti Hongkongból mai kelettel, hogy a Maria Terézia osztrák-magyar hadihajó oda érkezett.

Sanghai, jul. 30.

Még három hadihajó érkezett ide. Ez idő szerint 2500 ember van a vuszungi erődkben és 3000 ember az arzenálban. — Óráról órára uja b b segédcapatok érkeznek.

Hongkong, jul. 30.

Vucsából érkezett levelek szerint ott idegenellenes plakátokat ragasztottak ki. Kanton nyugodt.

Róma, jul. 30.

A Stefani-ügynökség jelenti Honkongból mai kelettel:

A Stromboli és Vezuvio hadihajók azt a parancsot kapták, hogy Szingapurban várják meg az olasz csapatokat hozó szállítóhajókat, hogy további utjokon kísérjék őket. A V. Pisani hadihajó folytatja útját Kína felé. — Öt angol cirkáló hajó és 6 indiai ezred itt marad, noha Kanton egyelőre teljesen nyugodt.

New-York, jul. 30.

A New York Herald jelenti: Sanghajból az a hír érkezett Washingtonba, hogy Li-Hung-Csang egy 24-én kelt császári ediktumot kapott, a mely szerint a kormány az idegen követeket tuszokul akarja visszatartani. Együttal felszólították Li-Hung-Csangot, hogy azonnal Pekingbe utazzék és vegye át a császári csapatok főparancsnokságát az idegen csapatok ellen.

Az olasz király meggyilkolása.

Debreczen jul. 31.

Monza, e kis olasz város e borzasztó pillanatban az oly sok veres szenzációktól zaklatott érdeklődés központja lett. Ha volt még béke és nyugalom, amelyet a keleti bizonyalmak föl nem dultak, az most iszonyattá dermed a rémülettől. Keletről négyszáz milliónyi ellenséges ember fenyegető veszedelme és itt, közöttünk egy lappangó ellenség, a melyet látni nem lehet, csak akkor, ha egy-egy elvakult tagja gyilkol.

Még sajoj bennünk a seb, amit a genfi gyilkos töre mibennünk ejtett a legnemesebb királynénak szívére át és most egy szomszéd nemzet gyászolja kegyetlen, gaz kézzel elejtett királyát. Mert Umberto halála letörhetően

— Igen, megszóktunk ezzel az urral, Miss Anna, de csak egy kicsinyt . . .

— Mi-s Anna, a gentlemannak a férjéről beszélék, azt mondom neki, hogy jó lett volna, ha attól is visszatérek már a pályaudvarból. És nem ahogy cselekedtem, csak egy év után.

A Miss bölintott a fejével és úgy cselekedett, a mint a becsületes garde des dameshoz illik: keveset figyelt ránk, rettentően érdekelték a kirakatok.

Beszélhettünk szabadon. Ha lett volna mit! Hallgatagon ballagtunk előre a még egyre szitaló májusi esőben, melynek illata betöltötte körülöttünk mindenki szívet, talán csak az övét nem egyedül. Legalább nem arulta el és változatlan fehéren és komolyan, érintetlenül lebegett tova a lángok között, mint egy Jane d'Arc, mint egy aszfaltra tévedt arkangyal — akit-kissé meglephetett ez a körülötte hullámzó profan szerelem. De egy-egy vaskosabb, nagyon is földies mosolygást lehetetlen volt meg nem látnia és ilyenkor finom és bájos grimasz jelent meg egykedvű arcán. És a mikor a szerelem ez olvadozó mosolygással mind sűrűbben villantak meg a gázfényen, nem tudott elfojtani egy megjegyzést:

— Megbolondult ez a város?

— Miért? Mert szeretnek?

— Mert azt hiszik, hogy szeretnek. És ezzel csalják egymást. Férfiak a nőket, nők a férfiakat. A férfiak, kik mohok, brutálisak, leketlenek és kicsinyek, a nők, kik ostobák, feledékenyek, hi zékenyek és hütlének a hűségökben is . . .

Egy kissé megbánta, hogy ilyen erősen igazság alankodott. — A miss felé fordulva mondá:

— Pardon, édes miss, a mi korunkban természetesen már mindennek vége van!

II.

Zápor, valóságos nyári vihar támadt, szerencsére már csak két lépésnyire volunk az Agnesék házatól. Futottunk be a lepcsőházba, amelyet nem lattam azó a, hogy egy félénk és bölcselkedő csókot lehettem egy naiv, mégis meggondolt, kőhideg homlokra. Nem lehetetlen hogy most Agnesnek is eszébe jutott ez a csók, mert bucsuzódván tőlem, némi zavar vett erőt rajta.

— Eh — mondá hirtelen — jöjjön föl hozzánk, idelemt agyóúázik!

Fölmentünk. Az asszony kalapban, esőköpenyben egészen felöltözködve beleült egy különös alkotmányba, mely sokkal, de igen sokkal több volt, mint egy karosszék. Valóságos trón, piros bársony emelvényen, sarga plüsből. Csak lábujjhegyeivel érintette a számolyt, hat még nagyobb volt, olyan nyulánk és mégis méltóságos, a milyennek lojalis alattvalók királynét képzeik.

Gyönyörködtem benne és valami erős ösztön arra késztetett, hogy bóbokot mondjak neki. Sietett kitérni előlük.

— Ma nagyon rossz napom volt, ná am járt Dünerné. Igaz, maga nem is ismeri. Nem is hallott róla semmit, valami szerencsétlenséget.

— Nem, ki az?

— A tragika — egy vendéglősné.

— Egy korcsmárosné, hajh?!

— Az gyönyörű szép és szelid szőke lány volt még ez előtt két esztendővel. Akkor ment férjhez a korcsmároshoz, aki hatvanegy éves, de hatalmas, erős, ép, mint egy öreg cser . . . Nem érti, hogy jutottam az ismerettségükhöz? A papa gyára szállítja nekik a boros üvegeket, találkoztam velük az irodában, érdekes s különös pár, az asszony olyan szép volt, finom gracieuse; néha épp akkor jött, a mikor beszéltem kellett, örültem neki, behívtam.

Nem volt az az asszony a minek látszott. Az ábrándos homlok alatt semmi ábránd a fehér fogait nem azért mutogatta mindig, hog kaczerkodjék velük, hanem hogy azokhoz verje — a krajczárt. Egészen szerencsésen volt berendezve, a hazug a kíváncsi vágyak nem férközhettek hozzá. És elkövetkezvén az idő, férjhez ment oda simnit az öreg cserhez. Nagyon jól éltek, pedig . . . Pedig az asszony bevalotta nekem egyszer, hogy nem voltak megesküdve. Az öreg korcsmáros nem akart; tudja hogy szocialista-fele volt a ki nem eskéti meg az asszonyát, hogy legyen hű, de megöli, ha hütlenségen kapja. Egész bizonyosan megöli — láttam az ökiét — egy ütés és összezuza!

Arnes elhallgatott, összeráncolta homlokát, képzelete bizonyára ezzel a képpel foglalkozott: egy ütés és összezuza!

Felém fordult:

— Mit gondol képes reá?

— Az embert kellene látnom,

— Én láttam, rettenetes, megöli.

— Hát már van rá oka?

gyász az olasz nemzet szívében. — Nemzet király volt ő, akinek trónja még azokban a vulkánikus időkben épült, amikor a mai nagy Olaszország apró darabjaiból hősök vérével forrott egybe. Ő is ott volt a küzdők között, valamint nem hiányzott ott sem, ahol a harc áldozatainak sebeit bekötötték.

Nemzeti király volt ő, a nép véreből való és ha halála nyomán föltámad nemzetének haragos boszúja: e nemes indulatban csatlakozni fog ahhoz a világ minden művelt nemzete.

A királygyilkosságról különben a következő távirati tudósításokat vettük:

A merénylet.

Monza, jul. 30.

Umberto királyra a ki tegnap este 10 órakor jelen volt a tornaverseny díjainak kiosztásánál, abban a pillanatban, a midőn első hadsegéddel kocsijára szállt, három revolverlövest tettek. A király szíven találva néhány pillanat múlva meghalt. A gyilkost letartóztatták. Quetano Bressinek hívják s Pratoba (Toscana való.)

Monza, jul. 30.

A királyt, aki tegnap este 9 óra 30 perckor érkezett ide egy tornaverseny rendező bizottságának a meghívására, a lakosság nagy lelkesedéssel fogadta. 10 óra 30 perckor volt a díjkiosztás. Mikor a király a tornaverseny helyéről nyílt kocsiban elhajtott, egy ismeretlen ember hirtelen 4 revolverlövest tett rá. A merénylet azonnal elfogták és alig tudták megvédeni a nép dühe ellen. A királyt 3 golyó találta. Az egyik szíven érte. Mire a palotába hozták a királyt, meghalt. A gyilkos elmondta, hogy Gaetano Bressinek hívják, 1869. nov. 10-én született Pratoban és foglalkozására nézve selyemszövő.

Kijelentette továbbá, hogy anarchista, Amerikából, Patersonból jött és bűntársai nincsenek. A merényletet a monarchista intézmények ellen való gyűlöletből követte el. Monzába július 27-én érkezett Milánóból.

Monza, július 30.

A király elleni merényletet este 10 óra 45 perckor követték el. A király halála 11 óra 30 perckor következett be. A gyilkost alig lehetett megvédeni a nép dühe ellen. — Tettét a legnagyobb cinizmussal ismerje be.

— Nem tudom. Ez a maguk fölfogásának a dolga. Az asszony — mégis beleszeretett valakibe.

— A józan, az okos, a rideg?

— Pedig egészen jól indult. A konyhában ügyelt a főzésre, ösztönszerűleg a vagyongyárapítás mesterségére adta magát. Tisztán tartotta a lakását, takarosán az urát, egyszer sem mondta neki, hogy menjenek a paphoz, de százszor is, hogy: ne hitelezzen... Mindég csak a munkán járt az esze, — két gyermekök is lett — megsoványodott, szeples lett, egy kissé veszekedős és egyszerre hirtelen beleszeretett egy dijnokba, aki — az árva — odajárt étkezni a munkások közé.

Má reggel járt nálam az asszony, akit egészen magamhoz szoktattam az érdeklődéssel, most már nem szabadulhatok tőle... Azt hiszi, hogy meghal, ha nem egyedül a dijnoké. A szegény reszketett, sirt, tördelte a kezét, sőt hazudozott is. Pénzért jött hozzám, hogy elutazhasson, mert az ura megöli, ha megtudja.

El kell menniük messze egy faluba, a milyen távolságra csak visz a vasut — mondta az irnok, de annak nincs pénze, ő meg a kasszából nem tud annyit összeszedni egy-két nap alatt. De szíve sincs hozzá, hogy így meglopja az urát. Pedig sietniük, menekülniük kell.

— Adott nekik?

— Nem adtam. Inkább ölje meg a férjegy csapással, mintsem majd lassanként örölje meg és nyomja agyon — a kiabrándulás. — Jobb ha most hal meg, mintha holnap fölébred annak a tudatára, hogy nem szereti a

Róma, jul. 30.

Esti 11 órakor terjedt el a rémhír, hogy a király merénylet áldozata lett, majd később az hogy a király már meg is halt. Ezt a hírt eleinte nem akarták hinni, de oly pozitív alakban és részletekkel terjedt el később, hogy el kellett hinni.

A mi a részleteket illeti, Monzából a következőket jelentik:

Tegnap a fel-ó olasz társulatok nagy dísztornája volt, melyben a király is részt vett, kit megérkeztek eleink ovációban részesített az óriási néptömeg.

Esti 9 óra tájban osztották ki a díjakat a koszorukat és kelyheket. A király igen barátságosan beszélgetett az egyes tornaegyletek és lövész társulatok elnökeivel és a veronai Societa gymnastica elnökével, a volt Monzai prefektusnak elmondta, hogy az idén különösen jól érzi magát és hogy orvosa az idén elengedte neki a karlsbadi kurát, melyet rendszeresen júliusban szokott megtartatani. Majd mosolyogva tette hozzá:

— Most az úgy nevezett száraz gyógy móddal foglalkozom. Irás előt megteszem rendszeres sétákat és nagyon jól érzem magam.

Jellemző a király kitűnő hangulatára, hogy egy, a tribün közelében álló ezredest is megszólított, a ki a trónörökös hadsegéde is volt s azt mondta:

— Ma déiben Vittoriótól a (trónörökös-től) táviratot kaptam Athénből, ahol mosj sokkal melegebb van mint nálunk.

Féltenegy órakor a király elhagyta az emelvényt és kocsijához indult. A neptömeg letkesen éljenezte a királyt és zászlókat lobogtattak.

A király lábát a kocsis felhárójára tette, balkezelével megfogta a kocsis támláját, jobbkezelével pedig mosolyogva üdvözölte a nagy néptömeget, mely körülvette.

E pillanatban dördült el egy lövés, egy másodperc múlva a második, két harmadperc múlva a harmadik. A király hirtelen lebecsátotta balkezét, jobbkezét pedig szívéhez szorította s néhány szót suttogott, melyek közül csak ezt lehetett megérteni:

— Credo...

A következő pillanatban a király lezuhant a földre, a sapka leesett a fejéről.

Óriási zűrzavar keletkezett e jelenet után a tömeg soraiban. A király főhadsegéde átkarolta a földön fekvő királyt s sietve a ko-

csiba emelte s rögtön elvágatott, a nép száraitól kisérvé.

A monzai térségen maradt né lázasan várta a híreket. Azt tudták, hogy a király megsérült, de azt nem hitték, hogy meg is halt.

Jóval fél 11 óra után érkezett a királyi kastélyból a hír, hogy a király meghalt.

Leírhatlan jelenetek játszódtak le e pillanatban.

Egy elég écsinos ruhába öltözött férfi füstölő revolvert tartva a kezében, így kiáltott:

— No e bisogno di cercare! Ecco me!

(Nem kell keresnetek. Itt vagyok.)

A nép szét akarta szedni a merénylet, de a karabinierik és a rendőrzügnökök közre vették s megóvtak a nép dühétől.

A rendőrök egy közeli kocsira tették a merénylet s a nép kiáltásai közt vasra verve a prefekutrara vittek. Itt rögtön kijelentette, hogy ő a tettes és semmiféle bánatot nem érez tette miatt. Midőn megtudta, hogy a király meghalt, ördögi mosolylyal így felelt:

— Így akartam en. Hogy mi történik velem, az nagyon mellékes!

A tettesnek mindhárom golyója talált. Az első golyó lesiklott a harmadik kabátgombon és csak könnyű sebet ejtett, a második a király lapockáját sebesítette meg s csak a harmadik ért célz: a szívet találta.

Hír szerint a király rögtön elvesztette eszméletét s többé nem is tért magához.

A gyilkos személyéről idáig nincsenek biztos adatok, neve a nyilvántartott anarchisták közt nem fordul elő. Azt hiszik, hogy Milánóban lakott s ott egy anarkista egyesület tagja volt. Az itteni prefektura több tagja Monzába indult, a tet. színhelyere.

A hír hatása Debreczenben.

Itt Debreczenben, a magyarság ősi fészkeiben, hol megdobban a szív minden oly dolgra, melyek Kossuth Lajos nagy nevét jutatták eszünkbe, minden ember megrendült a szörnyű hír hallatán.

Az őszinte fájdalom, melyet a monarchikus érzelmű magyar nép a koronás fők porbahullásán érez e legujbb szörnyű igazság nyomán fokozottabb mérvben töltött el mindenkit, hiszen az, ki ez emberi galádság áldozata lett: K o s s u t h Lajos h á z í g a z d á j a v o l t.

— Bocsássa be!

El akartam menni: nem engedett.

— Apám egyik mérnöke. Valahányszor feljőn Budapestre, kötelességének tartja engem is meglátogatni.

Az ur. a kiról elhatározottat, hogy mindjárt elmegy, belépett. Egy szőke, magas, elegáns, bársonyos szemű, — de betegesnek látszó férfi. — Meglepődve állott meg a küszöbön, — a mint meglátta, hogy Agnesen kívül még én is ott vagyok a szobában, Gyöngéd arca hirtelen színt váltalt, zavarban lehetett, mert a hangja sem volt biztos, amint köszönt.

Agnes csendes, szelid, de olyan különös hangon köszönt neki vissza, ami egészen meglepett. Nézem és nem ismertem rá. A hideg, majd gyűlölködő arc egészen más volt e pillanatban. Az ezerféle lényből összeszött májusi mosolygásból egy sugár ott világított, igért, fakadt rajta. Félig lehunyt szeméjái valami mélységes édes titkot fődöztek félg.

Karját ismét távol tartotta testétől, mint-ha a levegőt ölelné gyöngéden, majd euősebben. Ez izgatott, remegő rándulása karjának — és en azt hittem, hogy karjaiba rohan ennek a férfinak, aki féltékeny indul meg feléje, hogy kezét fogjon vele.

Esküszöm, hogy — egy pillanatig — ezt meg is akarta cselékedni, de mégsem történt semmi. Agnes egyet lépett hátrafelé és ismét a tiszta, az okos fehér asszony lett. Beleült trónszékébe s mig kezét nyújtott a férfinak, szólt gunyos, csaknem kiméletes hangon:

— A papa benn van az irodában várja önt!

Umbertóban nemcsak nemzete, de sokat veszítettünk mi is, azt veszítettük el, a mi legdrágább nekünk, a miben annyira szűkölködik nemzetünk: elvesztettünk egy őszinte, igaz koronásbarátot.

H I R E K .

Megöltek egy királyt.

Egy durranás, egy halk sikoly
S az ősz király elesett.
Egy gyilkossal lett csupán több
S egy királlyal kevesebb.

Megszikkad a felség-vertől
A biborba vont tribün.
De tovább él a gaz eszme,
Melynek fogantja bün.

Véres bűnben szövetkezők,
Ti bujkáló szelemek,
Celotoktól távolodtok
Egy-egy királyt ölve meg!

Mert hiába gyilkoltok meg
Néhány röpke életet,
Föltamadnak a sírből, hogy
Megküzdjenek veletek!

Siri árnyak s erősebbek
Mégis ők, mint azelőtt.
Millió ember szánalma ad
Jég-szívükbe hős erőt!

Andorás.

* **Számonkérőszék.** Gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt ma kezdte meg a számonkérő szék működését. Elsősorban is a rendőrség felévi munkásságát veszik vizsgálat alá. A számonkérőszék működéséről lapunk holnapi számában referálunk.

* **Körözik a kórházi tolvajt.** Az egész városban nagy fellünlést keltett az a vakmerő lopás, a mely június utolsó napjának éjszakáján a kórházban történt. Annak idején bőséges tudósítást adtunk a lopás minden fazisáról. Megírtuk, hogy a tolvaj az eltulajdonított penzből Debreczenben lompolt.

IV.

Künt Budapest legbajosabb képe fogadott, csupa fantaszikum, a vi es aszfalt fekete tükrén végigsikló asszonyok, amint alakjuk óriási nyult színes aranyka szalad utnak a meleg páráktól ködös ejben.

A szemem kaprázik, a fejem mámoros, támolyogva járok e különös világban és azt ez esti kepet érzem; minduntalan élelem lebeg egy méltóságos, fehér, mégis árnyékba vonult asszony, a ki e szerelem ez üdítő és emelyítő dobzódásában — fél szeretni. A lángsövények között fagyottan haladó Ágnes ez, a kit jó akarói szivtelennek, ellenségei betegnek, elvált férje: titokzatosnak, zarkózottak, gonoszak és tulérékenyek mond.

A jozan, a számító, a nyugalmát féltő Ágnes, a ki nekem más, mint mindenkinek, a ki csak ismeri. Előttem most nagynak, szentnek, magasztosnak tűnik föl, olyanak, mint a ki mas csillag teremtése és csak véletlenül került a földre, amelynek törvényei ellen föllázad, hiába, azok szerint kell énie. Ah, ez azaz asszony, a kinek a szivében az örök szerelemre való vágy él, de fejében világos a tudás, hogy ez itt — nem lehet, és inkább lemond.

De le tud-e mondani csakugyan? Nem azért fél-e szeretni, mert nagyon szeret? Nem azért ellensége-e a szerelemnek, mert minden csepp vérének annak kultusza árasztja el? Miért félti a szenvedőtől a maga és más, minden asszony nyugalmát? Azért-e, mert a magáét máris elvesztette?

És ezért irtózik a szerencsétlenségtől, mert látja a jövődő homályában?

sőt két magáról és hivatalos kötelességéről megfellebbezett rendőr Szilágyi és Sövényi is részesült a kórházi tisztviselők pénzében egy kis parázs muri révén. Dobos rendőrbiztos annak idején ki is nyomozta a betörő szegedi lakását, s a debreczeni bűnügyi osztály taviratilag kérte elfogatását, de Szeged város nemes rendőrsége nem vette magának fáradságot, hogy Gubóczi Lajost, árnévén Petrokovszki Jánost elcsipje. A debreczeni törvényszék ilyen körülmények között nem tehetett mást, minthogy a Rendőri Közlöny útján körözteti Gubóczit Személyleírása szerint 45—50 éves. Magas termetű, sovány öszes alak. Arcza ragyás. A lopás alkalmával szürke ruhát, gumi talpu cipőt viselt. A ki nyomra tudja vezetni a rendőrséget, vagy csendőrséget, az ne mulassza el rögtön felkeresni az elő hatósági közeget.

* **A Weisz Lajos féle szabadalmazott Recontra** földemnek ma volt az Alsó-Szabolcs tiszai ármentesítő társulatnak Széchenyi utcán épülő új palotájának a próbája. A Weisz-féle Recontra földem a modern technika egyik legszebb és leghasznosabb vívmánya. Az építkezés terén óriási haladást jelent ez a találmány. Eddig ugyanis emeletes épületeknél, pincze helyiségeknél a bolthajtás elkerülhetetlen volt. Most a Recontra téglá lehetővé tette, hogy az idő és költség megkímélésevel a legkomplikáltabb építkezéseknél a bolthajtás kikerülésével úgy dolgozzanak, hogy egyenes, sima, mint a legszebben rakott fal. Az Alsó Szabolcs Tiszai ármentesítő társulat új pinczét próbálták ki ma. Kifencz egyszög méter területet raktak be a Recontra téglával. Erre a területre 335 métermázsra és 4 kilogrammy sulyu téglarakast helyeztek. Négy-szög méterenként 27 mázsra és 6 kiló sulyu tegja jutott. És ezt az óriási sulyt fényesen megbirta az új találmányu boltozat. Szóval használhatósága, czelszerűsége, csinosága és olcsósága a legeklatánsabbul bebizonyult. A magyar ipar diadala ez. Magyarországon kívül még egy külföldi államban sem értek el ilyen óriási eredményt. — A feltalálás érdeme Weisz Lajos budapesti mérnök. Elismerés illeti érte s ezt a mai próbánál összegyűlt szakemberek siettek is kifejezni.

A Recontra téglagyártás szabadalmát Debreczen és vidéke részére a Berger és Horváth cég szerezte meg. Először az Alsószabolcs Tiszai ármentesítő társulat palotájánál használják, melyet a Horváth és Biczó cég épített. Hisszük azonban, hogy rövidesen ismerni fogja az egész ország.

A mai próbánál különben jelen voltak: Pünköszt Ferencz műszaki tanácsos, — Latinovics Géza kir. főmérnök államépítészeti hivatal főnöke. Kajári Lajos királyi mérnök, Varadi Géza az Alsó Szabolcs tiszai ármentesítő társulat mérnöke, Aczél Géza, Fodor József, Tikos József, Berényi Gábor, Haty Kálmán városi mérnökök, Dobjecky Sándor üzletvezető, Kuthy Lajos, Berger Jenő Benedek Lajos mérnök, Szentpétery Ferencz az iparügyosztály vezetője, Mile Pál, Biczó és Horváth építésszek.

* **Templomi botrányok.** A Diakonus illetve Nanassy Lajos által megírt cikket ngylátszik, örömmel és helyesléssel fogadta a debreczeni ev. ref. közönség valóságosabb része. Ezt bizonyítja azon névtelen levél, melyet egyik hívő, — s mint az irásáról látszik — hitbuzgó nő intézett Nanassy L.-hoz kálvinista aláírassal, melyben a többek közt ezeket olvassuk:

«Nagyon ideje volt már a diákok által

sokszor botrányosan végzett templomi szolgálait az intéző köröknek tudomására hozni. Mert kérem, ha ezen a mostani állapoton segítve nem lesz, elérjük azt az időt, hogy vasárnap délután embert sem fogunk templomunkba látni.

De kérem hol van itt a hiba, ki itt első sorban a hibás? az t n a g y o n k ö n n y ű k i t a l á l n i ! . . . arra kérem, sziveskedjék odahatni, hogy ezen a mostani állapoton segítve legyen.»

Ime újabb bizonyosság amellelt, hogy a felszólalás már nagyon időszerű volt. Vajha meghaligatnák a szunyadozó debreczeni Sion óreit!

* **Orfeum e vagy nyári színház.** Tegnap színházi rovatunkban közölt cikkünk élénk viszhangot keltett város szerte. Debreczen vezető emberi közül igen sokan helyeselték annak teadencziáját. «A folyton fejlődő nagyváros igényeit nem tudja kielégíteni nyáron semmiféle szórakozás, csupán a nyári szinkör.» Ennek a hangulatnak ad kifejezést az a cikk is, a mely lapunk holnapi számában fog napvilágot látni. — Ugy értesülünk külömben, hogy gróf Festetich Andor a vidéki színészet országos főfelügyelője a napokban városunkba érkezik, s tárgyalni fog gróf Dégenfeld főispánnal és Simonffy Imre kir. tanácsos polgármesterrel. — A tárgyalás folyamán megfogják beszélni, mint lehetne a három állandó színház után Debreczenben, e nagy magyar városban állandósítani a színészetet. A tanácskozás híre örömmel tölt el mindenkit, a ki a magyar kultúra haladásának, diadalának lelkes híve.

* **A szerelem örültje.** Szerette azt a hűtlen, csapodar legényt lelkének összes erejével, szivének minden hevével; az első szerelem soha el nem alvó igaz tűzével. Az pedig megcsalta, hűtlenül elhagyta, hogy más leányt hozzádójtson szerelmével. Ez a csapás szonyu hatással volt az alig 18 éves Sütő Terézre. A szép, aranyászóke haju, vigkedélyű leány komorra és szótlaná lett; kerülte a társaságot s napokon át egyedül bolyongott a réteken s virágot szedett, melyből koszorút font. Ággódó szülei szeretettel vették körül s igyekeztek vigasztalni, de ez nem sikerült. A leány mindinkább feltűnően viselkedett, majd összefüggésnélküli szavakat mondott s kérdésre a legértibbe lehebb választ adta. A szegény leány nem bírta elviselni kedvéének hűtlenségét, elmejére homály borult. A mélyen sujtott szülők Dorogról tegnap a kórházba szállították gyógykezelés végett.

* **Hirdetés.** Figyelemzetnek a kaszáló birtokosok, hogy a legeltetési szabályi rendelet és az 1879. évi t. cz. 101. §-a szerint a kaszálójukkal szomszédos erdőterületeknek legeltetése Szent György napjától, az októberi vásár kedjéig valamint vágásokon az erdőterületek barminemű használata tiltva van s az ezen tilalom ellen vétők az idézett törvényczik alapján pénzbírsággal fognak büntettettni. Debreczen, 1900. év július 21-én, » városi tanács.

* **A debreczeni csata.** Ujra közeleg felénk az 1849-iki debreczeni dicső csatának évfordulója. A főiskolai ifjuság mely évről-évre rendezni szokta ez önnepélyt s a beléje oltott idealizmusnál fogva az ő hivatása továbbra is e tekintetben a vezérszerep — már megállapították a végleges mősört, — mely a következő:

Gyülekezés 4 órakor a városháza udvarán, indulás fel 5 órakor ugyanon az E g y e t é r t é s zenekara mellett Hatvan-, Bethlen-, Mester-utczákon keresztül a honvéd temetőbe, hol

1. énekelni fog a városi dalárda: (Szentelt hantok.)

2. Oláh Gábor alkalmi költeményét szavalja Madai Gyula.

3. Apotheosis. Előadja a Petőfi-dalkör.

4. Alkalmi beszéd. Tartja Nánásy Lajos.

5. Hazafias dal, előadja munkás dal-egylet.

6. Erős hit, Irta: Ábrányi E. szavalja: Balogh Gyula.

7. Hymnus Előadja: az ács ifjuság dal-egylete.

Ünnepély után visszavonulás a városháza elélt levő tere az Egylet és zenekara mellett.

Ezen kegyeletes ünnepélyre ez uton hívja fel Debreczen város hazafias lakosságának figyelmét a főiskolai ifjuság.

* **Egy igazgató ünneplése.** Szép ünnepléneket lesz a színhelye H.-M.-Vásárhely városában az évi október havában, a midőn Futó Mihályt a Debreczenben is ismert, becsült, köztisztviselőnek örvendő h.-m.-vásárhelyi ref. főgimnázium igazgatóját, negyven évi tanári működésének évfordulója alkalmából fogják tisztelni s ezek közt volt tanítványai üdvözlőni. Az ember életében 40 év hosszú idő: s ezt egy hivatalban, egy folyóban, egy helyen eltölteni magában véve dicsőség; de a tanári pályán, a legkitartóbb és legnemesebb munkásságban eltölteni olyan kiváló érdem, a mit az emberek eléggé meghálálni meg nem is tudnak.

* **Az Emke kávéház.** Augusztus másodikán fenyves új kávéház nyílik meg Debreczenben. Kicsi s Adolf a Bika kávéház volt főpinczéje a Szedlák és Vámos czég régi helyiségében a fútcza egyik legdiszesebb palotájának a földszintjén nyit kávéházat. Minden tekintetben elegáns és modern lesz az új kávéház, berendezésével pedig egy debreczeni kávéház sem vetekedhetik. Az ünnepélyes megnyitáson Rácz Karoly fog játszani teljes zenekarával.

* **Egyházmegyei választások.** A máramaros-ugocsi ev. ref. egyházmegye esperesi széke már április óta üresen áll — a volt nagyérdemű esperes, Csernák István halála folytán. A Nagy Szőlőson tartott egyházmegyei közgyűlés elrendelte a választást s a bresbyteriumok szavazatait július 10-éig kellett beadni a b. espereshez. E szavazatok az elmúlt esütörtökön botolták fel Nagy-Szőlőson. Az eredmény szerint nagy többséggel Biró Lajos nagy-szőlősi lelkész emeltetett az esperesi d szes hivatalra. Az esperes választással egyidejűleg egy világi tanácsbírói is választottak néh. Krüszelyi Bálint helyett. Utódjá — csaknem egyhangú választással — Szegedy Gyula szigeti ügyvéd, az egyházmegye ügyésze lett. Szegedy már nagyon sok jelet adta buzgó egyháziasságának. Biró Lajos esperessé válksztatása folytán megüresedő egyházi tanácsbírói tisztre — mint értesülünk — Szikszay Zoltán a szigeti egyház kiváló lelkésze lesz az egyedüli jelölt.

* **A "Times" az angol magyar barátságáról.** A Times legutóbbi számában a következőképp emlékszik meg az angol flotta főmei látogatásáról:

"Ferencz József királyi ajándéka Fischer tengernagynak csak megpecse-elése volt annak a fényes fogadtatásnak, melyben az angol flotta és lobogót részesítették. A ket tengerészet testvéries barátkozása nem volt színellett jellegű és semmi kívánni való sem hagyott hátra. A pazarfényű fogadtatás pedig, a melyben Szapary gróf részesítette a flottát, világos és értékes bizonyítéka annak a régi és tradicionális barátságának, mely Magyarországot Angliához fűzi.

A főmei ünnepélyek intimabb és szívesebb jellegűek voltak a triesztinél, a mi azt bizonyítja, hogy nagyon is bölcs elhatározás volt sir John Fisher tengernagy részéről, hogy nemcsak az osztrák, de a magyar kikötőt is meglátogatta, habár ez az utóbbi látogatás eleinte nem volt rólvéve a hivatalos programmba.

Ugy Fischer, mint lord Beresford nagyon jó szolgálatokat tettek Angliának, mert új-
alkalmat adtak annak a régi barát-ágnak a dokumentálására, mely Angliát a lovagias, vendégszerető és liberális Magyarországgal összekapcsolja.

* **Megbüntetett borhamisító.** Ifj. Deutsch Bernát bazini borkereskedő műbörgyártásért 150 frt pénzbüntetésre, 2 napi elzárásra, 214 frt költség viseésére és az ítéletnek 3 lapban saját költségére való közlésére ítéltetett el. Az ítélet jogerős.

* **Sirháborító örült.** A rákos-kereszturi temetőben tegnap-éjjel egy asszonyt fogtak el abban a pillanatban, midőn egy újonnan behantolt sirt kezdett fölászni. Kérdőre vonatván, azt mondta, hogy abban a sírban a nővére nyugszik s ő haza akarja szállítani. A közsegházaan sikerült megállapítani, hogy a nőt Kónótt Rózának hívják és csehországi születésű. Az asszonyt ma behozták Budapestre s mint örület a megfigyelőosztályba vitték.

* **A szerb király házassága.** Sandor király házassága teljes szakadást idézett elő a szerb társadalmi életben. Ket part keletkezett: a Masin-part és a masin-etlenes part. A király a Masin ollen-part tabornokait és egyéb méltóságait egymasutan nyugalomba küldi. Így jár mindenkik, aki vosz szót szol a királynak szívbdli ügyéről. Nagy fölhaborodást kent a tiszték körében az is, hogy Milan kelyében a hadügyminiszter egy alezredesi rangban levő tiszt. Azt beszélék, hogy e hadügyminiszternek köszönhető a jelenlegi kormánynek megalakulása és egyáltalán az, hogy kormány letesült. Beállott ennek következtében az a helyzet, hogy ezredesek és tábornokok kenytelnek parancsot venni egy alezredesőtől. Jó dolguk van most Szerbiában a becsvágó kápaszkodóknak. A kék legálabb látszólag helyeslik a király házasságát, azokat Sandor király előlépteti és elaraszítja a királyi kegy minden jelével. A legnagyobb az elkeseredés Belgrad előkelő a s s z o n y a i n á l. — Sehogysem nyugodnak bele, hogy szerb udvari szokas szerint kezecsköljanak ezentul Masin Dragának, a kinek az apja az örültek házában halt meg és anyja koldulni járt. Nagy erőssége a Masin-partnak az orosz czár gratulációja, a melynek következtében most már Sandor király is szabadadban mozog. Remélik is, hogy a czár elválaja a taouság szerepet Sandor király eshívőjén. Sandor király hivatalos eljegyzésén a következő diplomata volt jelen: báró egeregi Hayder osztrák-magyar, báró Wäcker-Götter német Marchand francia, Feti bég török, gróf Van den Sten de Hebay balga, Artiropolosz görög követek, Maczurov orosz ügyvivő, Macdonald angol ügyvivő és dr. Brakalov Bulgária diplomáciai ügyvivője.

Egy konstantinápolyi távirat szerint Mitjatovics szerb követ tegnap köszönte meg Sandor király nevében a Yuidz palotában a szultán szerencsekívánatait.

* **A romániai zsidók Budapesten.** A Bécsből visszaküldött háromszázötven romániai zsidó ma is Budapesten van a külső Soroksári-ut 11. szám alatt levő üres gyári épületben. Holnap es e jar le a kiüzött terminus, a mely után el kell hagyniok Budapestet, de erősen reménykednek, hogy addig sikerül nekik összegyűjteni a szükséges pénzt, hogy kivándorolhassanak Kanadába, a mint kezdetben tervezték. Ma délelőtti tizedfél órakor értekezlet volt az István-szállóban, a hol megvitatták, mily módon lehetne gyorsan elgizíteni a kivándorlókon. Az értekezleten Kohn Samuel főrabbi elnököt s kivle mintegy ötvenen voltak jelen. Az értekezlet elyben elhatározta, hogy a Budapestben tartózkodó romániai zsidóknak lehetségessé fogja tenni, hogy kivándorolhassanak Kanadába. Sandor Pal kifejtette, hogy a magyar zsidóság kötelessége megsegíteni a romániai kivándorlókat s e célra már hater ezer korona gyűlt össze s a lipótvárosi kaszinó is gyűjtött haromezer koronát. Összesen körülbelül harminczötezer frt van szükségük, hogy ujakot folytathassak. Az értekezlet ezután 12 tagu bizottságot küldött ki Kohn Samuel főrabbi elnökletével s e

bizottság a gyűjtést folytatni fogja. Adományokat Schlesinger és Polakovics, Budapest címre lehet elküldeni. A Külső soroksári uton levő gyártelep külső képe ma kevéssé változott. A kivándorlók a tágas és árnyékos műhelyekben tartózkodtak, egy részük pedig az udvaron tisztogatott és mosott. A telepen a legnagyobb rend van s a kivándorlók nyugodtan viselkednek. Ma is sok ajándékot kapnak, kenyéret, ennyalót, szifonókat, ruhát, fehérneműt, stb. úgy hogy most semmiben sem szenvednekhiányt, Jökedvük, mert most már b i z o n y o s r a veszik, hogy magyarországi hitsorsosaik meg fogják őket segíteni és lehetőségessé teszik, hogy Kanadába kivándorolhassanak.

* **Segédlelkész választás.** Az aradi ev. ref. egyház tanács esütörtökön dé után ülést tartott, melyen Beör Kalmán segédlelkész helyébe, ki Nemetperegére neveztetett ki helyettes le készül, egyhangulag Uray Sandort a debreczeni theologiai akadémia volt jeles növendeket a makói egyház segédlelkészét hívtak meg.

* **A médium.** Szegeden most spirítiszta szeánszokat rendeznek az emberek. Különösen kedvelt alakja az ilyen estélyeknek egy fiatal ember, aki elismert jó médium. — Van neki egy allandó szelleme, valami mister Fox amerikai fogorvos, a ki mindig megjelenik előtte és pontosan felel minden kérdésére. A legutóbbi estélyen azt mondta a fiatal ember, hogy mister Fox meg fog jelenni é társaság előtt, úgy hogy bárki lefotografálhatja.

Be is szereztek egy fotografáló masinát, Mister Fox azonban vonakodott megjelenni.

Mikor rogatták azt felelte:

— Nem akarom, hogy lefotografaljanak, mert faj latnom, hogy ez a szegény médium, ez a szerencsétlen fiatalember milyen anyagi gondokkal küzd.

— Ha legalabb egy aranyórája volna szegénynek.

A házigazdan nagylelkűségi roham vett rórt, kihuzta aranyóráját és odaajaudekozta a fiatal embernek.

De a fogorvos szelleme nem volt megelégedve, azt tartotta, hogy a fiatal ember még mindig szomorú, adjanak legalabb ötven frtot szegénynek!

A médium ezt is megkapta. Hanem a szellem azért csak nem akart megjelenni. — Szeszelyeskedett, vonakodott. A társaság gyanakodni kezdett. Vegre elfogyott a türelmük és kidobták a fiatal embert aranyórástól, láncczótól, mindenestől. A hazgazda pedig adata ügyvédnek a dolgot, hátha visszalahetne pörölni az ajándékokat.

* **Műkedvelő előadás.** A Nagy József színész, rendező, vezetése alatt előadandó Viola népszínműből már teljes összhangban folynak a próbák. A szereplők közül különösen kiválnak M a j o r o s Rikhard Viola, M a d a i Gyula Ákos, Ifj. V a r g a Lajos Peti cigány, H a j d u László a lelkész, K o v a c s Gábor Macskaházi szerepében. A többi szereplők, valamint a kar is megállják helyüket.

* **Viz helyett méreg.** Richter Karoly szijgyártó tegap a Futó-ucz a 20. szám alatt levő műhelyben nagy szomszágában kiürített egy poharat, e melyről azt hitte, hogy viz van benne. A szerencsétlen ember keservesen csalódott, mert vizhelyett erős marólu-
got ivott. Halálosan megbesesülve a Rökuskórházba vitték.

* **Uj tag Angelotti mulatójában.** Angelotti orfeumba most egy uj tag érkezett. V a n d r e y, a kigyónó. Nagyon érdekes mutatóványokat produkál, úgy hogy igazan érdekes a megtekintésre. A műsor különben egy újabb vigjátékkal is megváltozott, melynek czime: A papszakácsné.

* **A ki olcsón akar venni bőrből** pénz, sziva és dohány tarczát, sakk, dominó, sétabot valódi ezüst és ebenfából, dohányzó készleteket, esernyő önműködő zarral, valamint mindennemű dohányzó eszközöket, tajték pipák, szipkák, száraz rendkívül nagy választékban S c h w a r t z Dániel dohányzó eszköz különlegességi üzleében a Bika alatt

ÜZLETI KÖNYVEK rendkívül **dus választékban minden versenyt kizárólag legolcsóbban kaphatók Hoffman és Kronovitz könyvnyomdájában, a főpostával szemben.**

Egyház.

Zsigmond Sándor esperes utóda.

Adtunk már hírt arról több ízben, hogy Zsigmond Sándor h. szoboszlói ev. ref. esperes lekeszt a h. bősziörmenyi ev. ref. egyh. lekesztésül hívják meg s hogy a meghívást a kiváló egyházi férfi el is fogadta.

A szoboszlóiak nagy veszteségnek tekintik Zsigmond Sándornak eltávozását s melletten tekintenek aggodalmas gondoskodással körül, hogy a hatalmas nagy egyházba a távozóhoz méltó utódot nyerjenek.

H. Szoboszlóról ez ügyben a következő tudósítást vesszük:

H-Szoboszló, jul. 30.

Városunkban nagy mozgalmat idézett elő a Zsigmond Sándor esperes lekeszt, egyházker. főjegyző H.-Bősziörmenybe leendő távozásával megüresedő lekesztési állás betöltése. Ismeretes tény, hogy a tiszta függetlenségi Bősziörmeny — nem tekintve a Zsigmond Sándor politikai állásponjtára — egyhangulag hívta meg ev. ref. lekesztésül s ezzel ama sokat hangoztatott vád, melyet a függetlenségi pártra szoktak háritani, hogy mindent politikai czeiből cselekszik, elnémult, megsemmisült épen Bősziörmeny részéről, ahol ezen politikai párt tekintélyes többségben van. Bősziörmeny ref. választói nem tekintettek a Zsigmond Sándor meghívásánál semmire, csupan az egyházban dúló, nagyon is sajnos eseményekre, melyek orvosiasát Zsigmond Sándortól reménylik.

Ama bizalom, melyet az egyházkerületi főjegyző Bősziörmeny reformált polgárai részéről tapasztalhatott, fel is jogosít minden egyháztagot ama jogos biedelemre, hogy a bősziörmenyi fényes református egyházban ismeretes tapasztalattal — de ha kell visszagorral is — ismét visszaállítja az egyház belbékéjét és régi tekintélyét Bősziörmeny város dicsőségére és büszkeségére!

Valljuk meg őszintén, a hajdu-szoboszlói ev. ref. egyház azonban a Zsigmond Sándor távozásával rendkívül sokat veszített. Szoboszló város polgársága jól tudja, szintén erős függetlenségi érzelmű és Zsigmond Sándorral szembe sohasem jutott abba a helyzetbe, hogy ő benne kormánypárti embert lásson. Ennek oka egyszerű. Zsigmond Sándor erősen szabadelvű egyén ugyan, de a napi politikába, választásokba, korteskedésekbe soha bele nem avatkozott. Így őrizte meg egyéniségén k függetlenségét és tekintélyét s most hogy utódját keresik, nehezen akadnak ilyen papra, a ki a szorongatott helyzetben levő egyházban szervező erő, a szószéken igazi pap, a tarsadalomban pedig vezérferfi lehessen. Sok oldalú kombinációk indultak meg épen ezért az egyház tekintélyes tagjai körében s úgy látszik, hogy végre is sikerül olyan jelöltben megállapodni, a ki minden politikai párt előtt kellő respekttal bír s a kiből a bizalom lehetőleg egyöntetűen összpontosul dr. Baltazar Dezso budapesti vallásos személyében. A Zsigmond Sándor lemondását vasárnap fogja tárgyalni a szoboszlói egyháztanács s ekkor már valószínű kepet lehet alkotni arról is, vajon egyhangulag lesz-e a választás, vagy nem? Jelöltek ugyanis nagyban volnának, kik közül nem egy, ma is tekintélyes helyet foglal el a ref. egyház lekesztői között, sőt ajánlkozók is szép számmal voltak és vannak. Leginkább közszejon forognak a következők nevei: Sulyok István, nagyváradi, Szűcs László vértesi János, Zoltán samsoni és Kovács János furtai lekesztők. Utóbbi, bár igen tekintélyes rokonságban áll egyes hajdu-szoboszlói urfi családokkal, kik nagyon is sokat tehetnek érdekében a választás alvalmával, épen az egyházban hosszú éve óta dúló belviszályok következtében alig számíthat a megválasztásra, sőt még a komoly jelöltségre sem. Azonban ha

pályázik és jelöltetik, rokonsága részéről tekintélyes számu szavazatot kaphatna, illetőleg reménylhetne.

Mind ezekből pedig világos, hogy Hajdu-Szoboszlón nem a politikai pártok mérkőzése lesz a papválasztás, hanem az egyházakat szerető és helyesen gondolkozni tudó egyháztagok akaratának nyilvánulása és hogy még e városban a közérdek és ezzel kapcsolatosan az egyház komoly helyzete sokkal jobban kidomborul az egyesek előtt, mint bármiféle erőszakos pártérek, vagy egyesek önzése.

Az ilyen egyházak igazi és valódi erősségei a magyar ref. egyháznak, de egyszersmind ápolói és őrizői a protestáns öntudatnak és függetlenségnek is.

Református hajdu.

Vilmos huszárjaink lóversenye.

— az iklódi pusztán —

Nagyvárad, jul. 30.

Hosszu ideig feledhetlen lesz a nagyváradi közönség előtt az a lóverseny, a melyet a Vilmos huszárezred tisztikara rendezett az iklódi pusztán.

Fényesen sikerült a verseny egyrészt a verseny eredménye, másrészt a közönség részéről a versenyek iránt tanúsított intenzív érdeklődés iránt.

Jelenvoltak azon Don Miguel braganczai herceg és Tisza Kálmán is. Mindakettőnek versenyzett a fia és mindketten díjakat nyertek. A versenyek lefolyásáról a következőket írja tudósítónk.

Verseny előtt.

Dé előtt feltizenegy órakor egész raja a felhőknek tornyosult össze a város felé. Dörgés és villámlás jelezte a vihar közeledését, mely $\frac{3}{4}$ 11 órakor ki is tört. Megeredtek az ég csatornái és a Vilmos-huszarak aggodva néztek az eget, attól tartva, hogy az eső elmosa a délutáni versenyt és felmossa a pályát, a melyet gróf Stahrenberg és baro Durneisz betek óta nagy gondnal és munkával készítettek elő. Déiben kiderült az ég, de csak egy órára. Ebéd után ismét csak beborult, de ennek daczara már egy órakor megindult a magafogatok és bérkocsik egész raja ki a versenypályára.

A fiatal braganczai herceg az első között jelent meg. Ő maga hajította a négyes fogatát, mellette a bakon édes apja Don Miguel braganczai herceg ült.

Kocsin jöttek a versenyre Gesztről Tisza Kálmán és gróf Tisza István a családjával, Cségeről pedig gróf Tisza Kálmán a nevével.

Kevéssel két óra után már együtt volt a Vilmos-erred tisztikara, élén baro Leonardi ezredessel.

A garnizon többi tisztjei is majdnem teljes számban jelen voltak. Ott láttuk Lovetto Károly altábornagyot, Charitzer vezérkari őrnaggyal, Wauka, baro Stipsics tüzér és Lőrinczy Denes honvédezeredekeket, Major Miklóst, a honvéd hadapród-iskola parancsnokát, baro Nagy Gyula h. huszár őrnagyot, Hummel tüzér-őrnagyot stb.

A polgári társadalom szereplő alakjai közül ott voltak:

Dr. Beóthy László főispán, Telegdy József orsz. képviselő, Des Echerolles Kruspér Károly, Cziffra Heró, Rimler Károly, Miskolczy Barna, dr. Beóthy Pál, baro Wildburg Aladár, Komlóssy József, Gatz Antal, Somsits G. Kunz Gusztáv, Mesko Boldizsár, Paczaur József, Szunyogh Lorand, Rees S. E., Rózsa Géza, Óvary Sándor, Papp Imre, Pessina Ede, Kapdebo Sándor, Markovi's Antal, Olasz Elemer, Lázár Zoltán, Papolczy Ferencz, Winkler Lajos és Csapó Sándor stb.

A nagy tribün.

Elragadóan érdekes képet nyújtott a nagy tribün. Gyönyörű, ezer színu világos toaletben pompázott a hölgy közönség s az erősen tűző nap fényes sugaral messzire ragyogtattak az egyenruhát. Mindenféle és

fajta egyenruha volt ott, de az aransujtasos atillák domináltak.

Pezsgó eleve élet színhelye volt a nagy tribün, hol Nagyvárad legszebb asszonyai és leányai ültek és egyrészt a melegtől, másrészt a verseny izgalmaiktól piruló arcczal, szikrázó szemekkel, de mindig változatlan érdeklődéssel figyelték a versenyeket.

A félvér akadály verseny.

Pont 2 óra 30 perczkor kezdődtek meg a versenyek. A félvérek akadály versenyében öten indultak. Az első lett baro Berg kapitány, ki Iglér hadnagy Topsy-jét lovagolta. A második Nedeczky kapitány a braganczai herceg Pasztor lovan. A harmadik gróf Haller hadnagy Bajos lovan. Ez a verseny rendkívül érdekes volt, mert allandóan Nedeczky vezetett és csak a birói pályó előtt pár lépéssel érte utól Berg és egy fél fejjel előzte meg, mert Nedeczky sarkantyú és lovaglő pálcza nélkül lovagolt.

Az altisztek vadászversenye.

Különösen a tribün melletti közönség körében keltett nagy érdeklődést. Heten indultak gróf Bréda mester után. Első lett Kocsis káplár a 2. századól, második Schmelzky (4. sz.) harmadik Szabó (1 sz.)

A tiszti szolgálati lovak

versenyében öten indultak, közöttök a fiatal braganczai herceg is. A 3200 méteres akadályversenyben első lett Schmeidel-Strassnicsky főhadn. Pappi lovan, a második a braganczai herceg Padua lova, a harmadik Weisz hadnagy Rokolya-val, a negyedik gróf Haller Trombita lovan.

A gátverseny

iránt mutatkozott a legnagyobb érdeklődés. Ebben a versenyben részt vettek az önkéntesek is. Futattak: Baro Berg, a baro Ulm lovan, gróf Haller a gróf Hardeck lovan, Bugarszki főhadnagy, gróf Szapáry József kapitány, gróf Stahrenberg, gróf Tisza Lajos, Kristóf Ferencz és Blau Sándor önkéntesek.

Az első lett gróf Haller; a második baro Berg, a harmadik gróf Stahrenberg Paradebummler lovan, a negyedik gróf Tisza Lajos Kaczer lovan.

A közönség a győzteseket, különösen pedig a kis Tisza grótot lelkesen megéljenezte, mikor a tribün előtt ellovagoltak.

A közhuszarak

vadászversenye Révész Bálint kapitánynak szerzett dicsőséget. Az ő századából Bona huszár lett az első és pedig igen nagy hosszal. Második lett Vörös (1 sz.), harmadik Gercser (4 sz.), negyedik Szollegg (1 sz.)

Igen érdekes volt, hogy az egyes század parancsnokok hogy biztatták a versenyző huszarakat, hogy a század becsületéért kitegyenek. Miután díj 5 volt kitűzve és hatan igen szépen lovagoltak, a hatodiknak Leonárdi ezredes 5 korona jutalmat adott.

A szolgálati lovak akadályversenye.

Ketten utólagosan neveztek. Baro Berg Rákjegy lovával és Iglér hadnagy. Ez utóbbinak egyik lábán nem volt csizma, mert tegnap leasett lováról és lábán súlyosan megsérült. Többen le akarták beszélni a fiatal hadnagyot hogy ne fusson bekötött lábbal — sarkantyú nélkül — de Iglér nem tágitott. S a versenyben nem csak baja nem lett, de második helyre érkezett be. Az első lett baro Berg, a második Iglér hadnagy, a harmadik baro Durneisz-Schwaben főhadnagy a Morina loval.

A nagy akadály versenyre

négyen indultak. Itt a versenyt már előre eldöntöttnek tekintették a gróf Stahrenberg javára. Tényeg ő is lett az első Ex-offó lovával. A második Strarad kapitány lett Gestor lovan, a harmadik baro Berg Gumponderrel és a negyedik baro Durneisz Svengalival, a mely lo már máskor is nyert a b. harmegyei Gazdasági egyesület lóversenyein.

A versenyek alatt a 37 gy. e. zenekara játszott.

Versenyek után kiosztották a díjakat és az elegáns magánfogatok és a bérloccsik hosszú sora szállította be a pályéróla verseny iránt érdeklődő közönséget.

Este az ezred tisztikara a huszárkaszárnyába jött össze bankettre, melyen részt vett Dom Miguel braganzai herceg is.

KÖZGAZDASÁG.

A termés.

Az ország minden részéből leverő híreket veszünk, melyeknek következményei beláthatatlanok. Mezőgazdaságunk ez évi merlege nagy veszteségekkel fog zárulni s még az a reményünk sincs meg, hogy legalább az árak alakulására nevező vigasztalót mondhatunk a gazdaközönségnek.

A budapesti gabonatőzsde lelketlen spekulációja való-ággal megrohanta a gazdaközönség zsebébe s az árakat egyre nyomja lefelé. Lapunk 26-iki számában ismertettük a földmivelésügyi miniszter hivatalos jelentését a terméskiallításokról, melyből kitűnt, hogy az utóbbi hét alatt országszerte csökkent a terméskiallítás. Az árak emelkedését joggal vártuk tehát, de a gabonatőzsde minden józan logikát meghazudtoló manőverrel egyre ejtette lefelé az árakat, míg végre a győzelmes kontremennek sikerült a jelen körülmények között elképzelhető legminimálisabb árakat jegyezni.

Ez nem elég.

A külföldi jelentések valamennyire a terméskiallítások csökkenését jelentik, Európában a fogyasztás igényei meghaladják a kínálatot, Németországban, Belgiumban emelkednek az árak, Magyarországon pedig — nagyon is érthető okokból — csökkennek. Papirbuzával játszik a gabonatőzsde. Meg voltak rettenve a földmivelésügyi miniszter hivatalos jelentései miatt, melyek a termés eredményekről kedvezőtlenül informáltak a közönséget.

Először a hazugságok eszközeihez folyamodtak. Tagadtak a hivatalos jelentést megbízhatóságát és azt hirdették, hogy a jelentés a tényleges eredménynél jóval kevesebbet tüntet föl. Mikor ez sem használt, nagyobb mérvben kezdtek piacra dobni a fiktív búzát. Így a gabonatőzsdén ma olyan nagymennyiségű gabona van piacra dobva, hogy annak 30—35 százalékát képtelen volna a gabonatőzsde realizálni.

A tőzsde ezek szerint megtagad minden együttérzést a magyar közgazdasági érdekekkel s így ne csodálkozzék senki, ha a közönség körében egyre nagyobb erővel kezd terjedni a vélemény, hogy a budapesti gabonatőzsde alapos reformra szorul.

Oroszország búzatermése. Oroszország a magyar búzakiótel legerősebb kiviteli ellenfele, az idén aig jó exportál. A hivatalos közönségi jelentések szerint ugyanis az északi biro-

dalomban mindegyre nagyobb tért veszít a búzatermelés a zab és árpa termelés előnyére. A dolog magyarázata az, hogy a nyugoteurópai piacokon Észak-Amerika és La Plata versenyre erős konkurrenciát csinált Oroszországnak, mely végre is háttérbe kezdett szorulni az amerikai élelmesség előtt. Ujabb adat ez a budapesti tőzsde urának okoskodagai ellen. Napról napra veszünk az értesítéseket hazánkban és a külföldről, hogy az idei búzatermés a tavalyinál jóval kevesebb, s az árak mégis egyre csökkennek. Oroszországnak térvessztése az exportban csak előnyére válnék a magyar búzának, ha papirbuzával nem ellensúlyozná a börze tágabb lelkizsmeretű emberei.

Budapesti gabonatőzsde.

jul. 30.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Búza	kilos	Ar 100 klg.		kilos	100 kilogramm ára	
		felett	alatt		felett	alatt
Ciszaviidéki	76	7.15	7.40	80	07.75	07.95
"	77	7.20	7.45	81	07.80	08.05
"	78	7.35	7.65	82	—	—
"	79	7.45	7.70	—	07.80	08.90
Fehérmegyei	76	7.10	7.35	80	08.05	08.25
"	77	7.15	7.40	81	—	—
"	78	7.30	07.45	82	08.90	08.95
"	79	7.35	07.50	—	07.85	08.05
Pest vidéki	79	6.90	7.10	80	07.90	—
"	76	6.95	7.25	81	07.95	07.95
"	78	7.10	7.40	82	7.80	08.00
Bánsági	79	7.20	07.45	—	0.30	—
"	76	7.00	07.20	80	—	—
"	77	7.05	7.25	81	—	—
Bácskai	78	0	—	82	—	—
"	79	0	—	—	—	—
"	76	0	—	80	—	—
"	77	0	—	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Ruzs elsőrendű	uj 70-72	6.50 6.70
" másodrendű	—	— 0.00
Árpa takarmánynak	60-62	5.90 6.10
" égetni való	62-64	5.6 5.85
" serfőzdei	64-66	0. 0.00
Zab	uj 39-41	5.35 5.4
Tengeri bánsági	uj —	5.60 5.85
" más nemű	—	0.00 0.0
Repce bánsági	—	—
Kóles	—	5. 5.30

Sertésvásár.

Kőbányai sertéspiac. jul. 30. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgm felüli 46—48 kr. Közép p. kint 300—400 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban Fialat közép (páronként 251—320 kg. 50—15 kr. Fialat könnyű páronként 250 kg. sulyban 45 $\frac{1}{2}$ —50 krig. Szerbiai: Nehéz p. kint 260 kg. sulyban 48 $\frac{1}{2}$ —49 krig.

Sertéselészám: 1900. évi jul. hó 28. napján volt készlet 43461 darab, jul. 29. felhajtott 664 drb. 1900 jul. 29 án elszal. litaott 572 drb. jul. 24-re maradt 44087 drb.

Nyílt-tér.

MATTONI

ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapest (Budán).

Idény április hó 15-től október hó 15 ig.

Kiváló gyógyhatással bír

női bajokban és altesti bántalmakban.

Rendelő orvos dr. POLGÁR EMIL.

Egészséges fekvés. — Jutányos lakások. — Jó vendéglő.

Villamos-vasuti összeköttetés a fővárossal.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Haszonbérlet.

Hajdu Szoboszló város határának Debreczen felől eső részén 110 cat. hold minden szükséges gazdasági épületekkel bőven felszerelt elsőrendű szántó, kaszáló és nádasból álló tanya birtok a f. évi október hó első napjától kezdve hat évre haszonbérbe kiadó.

Haszonbérletni akarók keressék meg a tulajdonost a reggeli órákban Varga-utca 3. szám alatt. 28.

Német nyelv elsajátítása végett Sze-pességre jövő gyermekeket, teljes ellátásba és gondozásba fogad Poprádon C h o d á s z János ev. tanító. 99.

Leány, női kalap üzletben, ki az eladásban éskészítésben elegendő ügyességel és jártassággal bír, azonnal alkalmazást nyer a Párisi Divat Áruházban Debreczen a főpostá mellé. 10.

Nedves falak

gyökeres szárazzá tételét

elvallalja valódi természetes aszfalttal

LUKÁCS VILMOS,

beton, cément, tetőfedő és aszfalt vállalata

DEBRECZEN, Hatvan-utca 5.

Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszer-táramban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

gyógyszerlára és illatszerraktára DEBRECZENBEN, (Tisza-palota.)

„Emke“ kávéház megnyitása.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Piacz-utca 32. szám alatt Szedlák és Vámos** urak volt helyiségében **fényesen berendezett**

„EMKE“ kávéházamat

1900. augusztus 2-án

RÁCZ KÁROLY zenekara közreműködése mellett ünnepélyesen megnyitom.

Nyitva 2-án már reggeltől kezdve.

„Emke“ kávéházamat a mai kor igényeinek megfelelőleg, fővárosi mintára igen elegánsan szereltem fel s a lehető legnagyobb kényelemtől gondoskodtam.

Kitűnő kávéházi italok, hideg ételek,
valamint a legfigyelmesebb kiszolgálatról gondoskodtam.

Szives pártfogást kér

tisztelettel

KIS ADOLF, kávéés.

Lüszter köpeny
6 frt.

Ing blous
1 frt.

Őszi kabát, selyem
béléssel 5 frt.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

diszitett női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszitett
női kalap 3 frt.

Búr kalap
2 frt.

Selyem ernyő
2 frt.